

[خبر]

افتتاح سالن مطالعه دبیرستان سعدی منطقه ۱

دبیر شوراهای اجتماعی محلات شهرداری منطقه ۱ مشهد از افتتاح سالن مطالعه دبیرستان سعدی به همت شورای اجتماعی محله راهنمایی خبر داد.

به گزارش روابط عمومی منطقه، حامد ضیایی با اعلام این خبر، اظهار کرد: به پیشنهاد نماینده بانوان و مدیران شورای اجتماعی محله راهنمایی این سالن مطالعه در دبیرستان سعدی راه اندازی شد. وی با اشاره به انجام مشاوره تخصصی برای دانش آموزان در این مکان، گفت: سالن مطالعه گروهی، کلاس های رفع اشکال، اتاق استراحت، بوفه و... نیز از دیگر خدمات ارائه شده در این سالن مطالعه است.

دبیر شوراهای اجتماعی محلات شهرداری منطقه ۱ مشهد با تأکید بر ترویج فرهنگ کتاب خوانی، تصریح کرد: کتاب یکی از ارزشمندترین دارایی های انسان است و باید همه در زمینه ترویج فرهنگ کتاب و کتاب خوانی تلاش کنند؛ به همین دلیل این موضوع از جمله مواردی است که ما به جد دنبال آن هستیم و امیدوارم که به زودی در سایر مدارس سطح منطقه نیز شاهد چنین اقداماتی باشیم.

برگزاری دوره آموزشی پیشگیری از بیماری های واگیردار در منطقه ۱

دبیر شورای اجتماعی محلات شهرداری منطقه ۱ مشهد از برگزاری دوره آموزشی پیشگیری از بیماری های واگیردار ویژه دربانان با مشارکت مرکز بهداشت رفقی و شورای اجتماعی محله سناباد خبر داد.

به گزارش روابط عمومی منطقه، حامد ضیایی با اعلام این خبر، اظهار کرد: در این دوره آموزشی مطالبی در خصوص بیماری ایدز، هپاتیت و راه های پیشگیری از این بیماری ها توسط کارشناس مرکز بهداشت رفقی ارائه شد و شرکت کنندگان با راهکارهای عملی شناسایی، پیشگیری و مبارزه با انواع بیماری های واگیردار آشنا شدند.

وی ادامه داد: آموزش بهداشت عمومی، حفاظت فردی، راه های ورود و مقابله با بیماری های واگیردار از دیگر مباحثی بود که در این دوره برای شرکت کنندگان ارائه شد.

دبیر شورای اجتماعی محلات شهرداری منطقه ۱ مشهد بر اهمیت شناخت بیماری های واگیردار تأکید و تصریح کرد: شیوع بیماری های نوپدید در دهه های اخیر، تأثیر این بیماری ها بر سلامت افراد جامعه و لزوم آگاه سازی و اطلاع رسانی به مردم در خصوص راه های پیشگیری، کنترل و درمان آن ها را ضروری کرده است.

بر اساس این خبر، این دوره آموزشی روز سه شنبه در مسجد صاحب الزمان (عج) همراه با استقبال بسیار خوب بانوان برگزار شد.

یک نیمروز گرم با جوانان محله سناباد در یکی از بوستان های محله؛

پاتوق خطرناک

سپهری

بوستان قائم، بوستانی است بسیار زیادهار خیابان قائم که ساختمان های قدیمی دور تادور آن را محاصره کرده اند و بر زیبایی این پارک افزوده اند. در این بوستان هر فردی به طریقی مشغول تفریح است: تنها جای کودکان در این بوستان خالی است. اما نوجوانان که گوی سبقت را از کودکان ربوده اند، حضور پررنگی در این بوستان دارند و ظاهر از شیطنت های نوجوانی دور نمانده اند، دور هم نشستند و گپ می زدند. تنها چیزی که خانواده ها را در این بوستان نگران کرده است، همین دودودم هایی است که برخی از جوانان را به این بوستان کشانده است؛ آن ها از این نگرانند که کودکان و حتی نوجوانان شان مجبورند در کنار این تفریحات ناسالم به تفریح بپردازند. تکه های کوچک کارتن های پاره و پخش شده روی زمین و گونی هایی که معلوم نیست داخل آن ها چه چیزهایی پیدامی شود؛ روی زمین پر از تکه های شیشه شکسته و کبریت های سوخته است. بوستان قائم، این روزها به محل تجمع دانش آموزان دختر و پسر تبدیل شده؛ انگار این بوستان پاتوق دائمی آن ها است!

نبود مکان های تفریحی در این محله باعث شده تابسیاری از نوجوانان و جوانان اوقات فراغت خود را به بطالت سپری کنند

دانش آموزان نوجوان که در سن پایین هستند و در معرض آسیب، دل آدم را به درد می آورد. به نظر می رسد لازم است که خانواده ها نظارت بیشتری بر این بچه ها داشته باشند؛ چرا که شاید دیگر فردا دیر باشد و کار از کار بگذرد.

جای بچه ها در بوستان ها خلاصه شده است «نبود مکان های فرهنگی و تفریحی در این محله باعث شده تا بسیاری از نوجوانان و جوانان اوقات فراغت خود را در خیابان ها یا بوستان های این محله به بطالت سپری کنند.»

با علی جعفری، مرد ۶۰ ساله ای که خانه اش دیوار به دیوار این بوستان واقع شده است، صحبت می کنم و او به نیابت از سایر خانواده ها و همسایه های مجاور با این بوستان از مسئولان یاری می طلبد و می گوید: یادش بخیر قدیم ها، خانه هایی بود که حیاطشان لحظه ای از سروصدای ساکنان خانه آرامش نداشت و هر روز محل بازی های کودکان و دور هم نشستن اعضای خانواده و همسایه ها و گفت و گوهای روزمره بود، اما امروز دیگر همه از هم دور شده اند و جای بچه ها در پارک و کافه ها خلاصه شده است. دیگر همه از دیدن چهره نوجوانانی که پشت دیوارهای خانه شان، در این بوستان، اقدام به کشیدن مواد می کنند، به ستوه آمده اند. حضور آن ها در این بوستان آشکار است.

او ادامه می دهد: به نظر می رسد خانواده ها باید کمی بر رفت و آمد فرزندانشان به خصوص بعد از ساعات پایانی کلاس و درس، بیشتر نظارت و کنترل داشته باشند. هر چند بهترین راه برای جبران کمبود این فضاها، پارک هایی است که در جای جای شهر ایجاد شده اند. پارک ها مکان هایی هستند برای گذران ساعاتی به دور از خستگی ها و روزمرگی ها و پیدا کردن آرامش و چقدر خوب می شد اگر خانواده ها وقتی را با فرزندانشان خود در این پارک ها سپری می کردند.

ورزش می کنم و از این طریق تفریح می کنم و اگر هم لازم باشد همراه دوستانم برای هواخوری به پارک می آیم. به نظر من سیگار پایه انحراف جوانان است؛ حتی بعضی ها اعتقاد دارند که کشیدن سیگار ایرادی ندارد و بعضی از دخترها برای این که کم نیارند در کنار دوستانشان سیگار می کشند. من تازه حال اصلا سیگار مصرف نکرده ام و احساس می کنم این کار بیشتر برای جلب توجه صورت می گیرد.

شاید فردا دیر باشد

با اینکه نوجوانان پرشور و پر سروصدا، صندلی های اطراف این بوستان را پر کرده اند، اما هنوز هم صندلی خالی هست. برخی از آن ها ترجیح می دهند گوشه ای از پارک دور هم جمع شوند و برخی نیز بی هدف در پارک قدم بزنند. سکوت عجیبی در پارک حکمفرما شده است. انگار دانش آموزان نوجوان، مشتریان دائمی این بوستان هستند. بوفه ای در ابتدای این بوستان قرار دارد که به بهانه خرید، سراغ فروشنده می روم و از او درباره حال و هوای این بوستان می پرسم. می گوید: این بوستان کم کم دارد به یکی از پر آسیب ترین بوستان های محله تبدیل می شود؛ چرا که می توانی در آن کلکسیون از آسیب های اجتماعی را ببینی. باورتان نمی شود، دختر دانشجویم حتی از رد شدن از این پارک ترس و وحشت دارد. مشتریان این پارک برای محلشان هم مزاحمت هایی ایجاد کرده اند.

تجمع پسران جوان شاید مهم ترین معضلی باشد که فروشنده به آن اشاره می کند و می گوید: آدم ها با تیپ های عجیب و غریب در پارک جمع می شوند و آسایش و آرامش را از ساکنان سلب می کنند. آن احساس امنیتی را که باید در این فضای سبز داشته باشیم، نداریم. به نظر می رسد باید نظارت بیشتری بر بوستان ها صورت بگیرد. دیدن

ضروری متوجه ما نیست

می گوید نوحش فرق کرده، پس آن گونه هم که می گویند ضرر و زبانی متوجه ما نمی شود. فرزند باورش بر این است که چون سیگار می کشد، خطر احتمال به اعتیاد تقریباً محال است.

او که هر روز با جمع دوستانش در پارک خطی قائم گرد هم می آیند و از این طریق تفریح می کنند، می گوید: زمانی که سیگاری می کشم، احساس لذت و شادمانی می کنم. علاوه بر این احساس غرور و بزرگی می کنم؛ به خصوص به این دلیل که چیزی را استفاده می کنم که از آن منعم کرده اند.

این دانش آموز دبیرستانی ادامه می دهد: من خودم سیگار می کشم و خیلی هم از کشیدن آن لذت می برم. ما هیچ سرگرمی دیگری نداریم و سیگار بهانه خوبی برای دور هم بودن چند ساعته است. در ثانی فکر می کنم برای کلاس گذاشتن چیز بدی نباشد.

همه اش بهانه است

در همین حال دیگر فرد حاضر در بوستان یعنی علی ۲۲ ساله می گوید: این ها همه بهانه است؛ مگر سیگار ما آدم ها را دور هم جمع می کند. من از کسانی که در مکان های عمومی مبادرت به این کار می کنند، خوشم نمی آید، به اعتقادم کشیدن سیگار برای جلب توجه است.

وی ادامه می دهد: زمانی که در جمع دوستان قرار می گیریم، اینکه می گویند همه سیگار می کشند و ما هم برای این که کم نیاوریم سیگار می کشیم، دروغ و بهانه محض است. من بارها در جمع چنین کسانی قرار گرفته ام و حتی موقعیتش برایم فراهم بوده، اما هیچ زمانی دست به چنین کاری نمی زنم. من در کنار دوستانم هستم اما خودم را سرگرم کارهای دیگر می کنم.

بهرام یکی از دوستان علی است. او نیز به گفت و گوی ما می پیوندد و می گوید: من